

der eier en saadan Jordlod paa 11 Lønder Land, svarer i indværende Aar til Bogense Kjøbstads Kommune 43 Rd. 4 f., men af denne Afgift udgjør Kornafgiften ifølge Forordningen af 18de Oktober 1811 ikke mindre end 26 Rd. 2 mf. 7 f. En Anden, der eier en lignende Jordlod paa 17³/₄ Lønder Land, er ansat i Stat for indværende Aar til 59 Rd. 20 f.; men af dette Beløb udgjør den omhandlede Kornafgift 33 Rd. 48 f., saa at man vil se, at det er en ikke ringe Afgift, der saaledes skal udredes af disse Jorder, naar man er saa uheldig at bebo de Bopæle, der ere opførte paa samme; thi hvis de ejes af Indenbysboende, falder Afgiften, som allerede antydet, bort ifølge Plakat af 15. Juli, 1831. Her til kommer end videre, at denne Kornafgift bliver opkrævet, saavidt mig bekjendt, paa omtrent ligesaa mange forskjellige Maader, som der er Kjøbstæder i Landet. I Stege og Viborg tror jeg nok, at man er kommen overens om at svare en fast aarlig Afgift ens for alle Kjøbere af disse Jorder. I Bogense Kjøbstad blev man i Aaret 1834 først opmærksom paa, at man var berettiget til at opkræve denne Afgift, og Byfogden derved indgav da en Forespørgsel til Fyns Stiftsamt den 12te April 1834, hvorefter Stiftsamtmanden erholdt en Resolution, hvori det ikke alene tilloodes Kommunalbestyrelsen, men endog saa gjordes den til Pligt, at holde sig Forordningen 18de Oktober 1811 efterrettelig. Siden den Tid ere disse Afgifter blevne opkrævede i Bogense. I Roskilde var man derimod noget senere til at komme i Besiddelse af disse Oplysninger. Der gik det hen til 1865, før man opkrævede disse Afgifter ifølge den af mig nævnte Forordning. Den 2den August 1865 forespurgte Kommunalbestyrelsen i Roskilde sig hos Indenrigsministeriet, om den ikke var berettiget til ikke blot for Fremtiden at opkræve disse Afgifter, men endog saa at opkræve de resterende Beløb fra Aarene 1811—1865, og jeg skal ikke negte, at det var en noget ubehagelig Overraskelse for vedkommende Beboere, om de nu skulde tilpligtes at betale en saadan Afgift, der ikke havde været dem afkrævet i Aarene 1811—65, saa meget mere, som deres Adkomstdokumenter, deres Skjøder, ikke havde erholdt nogen som helst Rettsanmærkning angaaende de af mig tidt omtalte Afgifter. Ministeriet resolvede, saa vidt mig bekjendt, at Afgifterne vel skulde opkræves for Fremtiden, for saa vidt Kommunalbestyrelsen fandt det rigtig, men at den derimod ikke var berettiget til at opkræve de Beløb, der ikke tidligere havde været opkrævede. Dette Spørgsmaal foraarsagede en Del Processer, men, hvorledes de ere bragte til Ende, veed jeg ikke. Derfor har dette Spørgsmaal ogsaa været gjort til Gjenstand for Besværginger og Forespørgsler i alle de Aar, fornævnte Forordning har staaet ved Magt, og der findes, jeg havde nær sagt, en Syndflod af Plakater, Resolutioner, Kan-

cellskrivelser etc., dette Spørgsmaal vedrørende, saa det er meget vanskeligt at finde Rede i det, saa meget mere som disse forskjellige Bestemmelser ikke have den ønskelige indbyrdes Harmoni. Den 22de November 1859 udstedte derfor det daværende Ministerium et Circulære til samtlige Kommunalbestyrelser for at indhente Betænkninger over dette Spørgsmaal; hvad der er blevet svaret, er ikke kommet til offentlig Kundskab; kun veed jeg, at det en Gang er blevet omtalt her i Thinget, at ifkun 7 Kommunalbestyrelser ønskede Forholdet omordnet. Men Aaret efter, i Nigsdagens 12te Samling 1860, indbragte afdøde Oberst Tscherning et Forslag om Forandring i Forordningen 3die December 1819 §§ 1, 2 og 4 angaaende en Forandring i Udstykningsformerne, og til dette Forslag stillede han et Forslag til § 3, der netop sigtede til en Omordning af det af mig her omtalte Spørgsmaal. Af Udvalgets Betænkning, der blev afgiven den 31te Januar 1861, fremgaar det, at samtlige Medlemmer af Udvalget erkjendte det Uheldige og lidet Lipsfvarende i det bestaaende Forhold, medens man paa den anden Side fandt, at dette Spørgsmaal krævede en noget omhyggeligere Drøftelse, og at det ikke stod i saa nær Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal, hvorfor man foreslog at lade Paragrafen udgaa og indtil videre stille denne Sag i Bero. I Nigsdagsamlingen 1869—70 stillede min Forgjænger som Folkethingmand for Dden Amt 5te Valgkreds, S. M. Peterfen, en Forespørgsel angaaende denne Sag til den daværende Indenrigsminister, og han lovede at tage denne Sag under Overveielse, men derved er det ogsaa blevet. I Samlingen 1872—73 indkom der fra 23 Jordbrugere paa Roskilde Mark et Andragende til Folkethinget om denne Sag. Andragendet blev henvist til det for Andragender nedsatte Udvalg, og Udvalgets samtlige Medlemmer vare ligeledes enige i, at dette Forhold var uheldigt og lidet tidsfvarende, hvorfor det foreslog at henvise bemeldte Andragende til den høitærede Indenrigsminister. I Fjor indbragte jeg for 40 Beboere paa Bogense Mark et lignende Andragende, som ogsaa blev overgivet til det samme erede Udvalg, der ligeledes enstemmig fandt, at dette Forhold krægte til en Forandring og henviste derfor det af mig nævnte Andragende ligeledes enstemmig til den høitærede Indenrigsminister med Anmodning om allerede i indværende Samling at forelægge Forslag til Lov om en

Rettelser.

- Sp. 933, L. 22 f. n.: „reelle“ læs: „rene“.
 — — L. 11 f. n.: „uheldigt“ læs: „uhildet“.
 — 934, L. 26 f. n.: „Sunrenter“ læs: „Sule-
 renter“.
 — 937, L. 22 f. o.: „fravige en“ læs: „fravige Dn-
 sket om en“.